

15.1.6

9a (משנה ב') → 10a (בחטא הוא)

1. טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: קהלת פרק ה פסוק ד
 2. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה: במדבר פרק ו פסוק ב
 3. ועשה הפה אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: במדבר פרק ו פסוק יא

- I כשרים or רשעים associating a נדר with the behavior of משנה 2א
- a if someone makes a נדר and adds כנדרי רשעים – it's valid (that's who takes נדרים – v. 1)
- i *note*: he has to state part of the vow/oath along with כנדרי רשעים, else the implication may be that he is **not** aping רשעים
- ii if he states, instead – כנדרי כשרים – it's invalid, as כשרים don't vow
- iii *however*: if he states כנדבותם, that is a valid declaration for קרבן or נזירות
- iv *distinction*: could be either ר"מ or ר"י who disagree about the implication of v. 1 – but they wouldn't see a נדבה as being the act of רשעים
- (a) *support*: custom of הלל - making the נדבה into הקדש at the last minute to prevent any מעילה
- (i) *similar*: ר"י יהודה saw that practice as normative → he lauds making a נדבה
- 2 *support*: story of שמעון הצדיק re: אשם נזיר טמא (v. 2)
- (a) *challenge* (ר"מ): why didn't שמעון הצדיק avoid eating **all** חטאות (which come due to a sin)
- (i) *answer*: someone takes an oath of נזירות when he regrets his behavior, then when he is טמא he regrets the נזירות and the קרבן may be considered לעזרה (since his regret of the נזירות may retroactively undo it)
- (ii) *however*: with an נזיר טהור, אשם נזיר, the man estimated (correctly) his ability to restrain for 30 days
- (iii) *also*: ר"י יהודה held that כשרים would bring נזיר חטאת voluntarily in order to be able to bring some sort of a חטאת
1. *dissent*: ר"י שמעון – they wouldn't want to be considered sinners (as per v. 3) – rather they would offer an עולה or שלמים etc.
- v *Observation* (אב"י): שמעון, שמעון הצדיק ור' אלעזר בן הקפר (אב"י): ר' יהודה is considered a sinner
- 1 ר"י יהודה as per the above dissent with ר"ש
- 2 שמעון הצדיק as per the story with the young man
- 3 ר"א as per his homily on v. 3 – that abstinence from the permissible is a sin
- (a) *challenge*: that verse is written about a נזיר טמא
- (b) *answer*: he became טמא because his original vow was sinful